

KARTA MODUŁU (sylabus)

1. Nazwa modułu: EFEKTY SPECJALNE W MAKIJAŻU I CHARAKTERYZACJI		2. punkty ECTS
		3
		3. kod ECTS
		S/N1KOS-F- EFSPECMCH-II
4. Kierunek studiów: Kosmetologia		5. Ścieżka kształcenia: -
6. Semestr studiów: II		7. Stopień: studia I stopnia
8. Forma studiów: studia stacjonarne/ niestacjonarne		9. Język wykładowy: polski
10. Status modułu: fakultatywny		11. Sposób zaliczenia: egzamin
12. Grupa: moduły do wyboru		
13. Forma zajęć	14. Metody dydaktyczne	15. Sposób realizacji zajęć
wykład	wykład konwersatoryjny	zajęcia prowadzone z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość
ćwiczenia specjalistyczne	ćwiczenia specjalistyczne: praca w parach/ pokaz tematyczny/ metoda projektów	zajęcia prowadzone w salach specjalistycznych
16. Cele i zadania modułu:		
1. Nabycie przez studentów wiedzy i umiejętności praktycznych z zakresu:		
a) zasad pracy z profesjonalnymi materiałami oraz narzędziami wykorzystywanymi w pracy charakteryzatora,		
b) technik i metod wykonywania makijażu i charakteryzacji.		
17. Wymagania formalne:		
1. Obecność na zajęciach organizowanych w formie ćwiczeń specjalistycznych.		
2. Możliwość usprawiedliwienia nieobecności wyłącznie na podstawie zwolnienia lekarskiego.		
18. Wymagania wstępne:		
1. Brak.		
19. Treści programowe:		
lp.	W - wykład / K - konwersatorium:	
W1	Historia charakteryzacji. Warsztat pracy charakteryzatora.	
W2	Profesjonalny dobór narzędzi i preparatów kosmetycznych, a także produktów do efektów specjalnych w zależności od rodzaju wykonywanej stylizacji charakteryzatorskiej.	
W3	Zasady i techniki modelowania i korygowania poszczególnych części twarzy.	
W4	Organizacja pracy na planie filmowym, w studiu telewizyjnym. Współpraca z kostiumologiem i stylistą.	
W5	Charakteryzacja postaci teatralnej. Kreowanie postaci.	
W6	Facepainting & Bodypainting.	
W7	Stylizacja fryzur i perukarstwo.	
W8	Najnowsze światowe trendy w makijażu i charakteryzacji.	
lp.	C - ćwiczenia / L - laboratorium:	
L1	Wykonywania postarzania twarzy i ciała różnymi technikami. .	
L2	Praca z różnymi materiałami charakteryzatorskimi – doklejanie form gotowych, odlewanie	

	niewielkich form lateksowych, elementy specjalne.
L3	Wykonywanie efektów specjalnych typu: skaleczenia i zasinienia, oparzenia i bąble, siniaki, otarcia i stłuczenia.
L4	Wykonywanie stylizacji charakteryzatorskich: filmowych, reklamowych, telewizyjnych, teatralnych.
L5	Wykonywanie stylizacji charakteryzatorskich: fantasyjnych, bajkowych, baśniowych.
L6	Wykonywanie stylizacji charakteryzatorskich: epokowych, etnicznych.
L7	Wykonywanie stylizacji charakteryzatorskich: pokazy mody, eventy, show.
L8	Makijaż ciała.

20. Zakładane efekty uczenia się:

Wiedza: zbiór opisów, faktów, zasad, teorii i praktyk, przyswojonych w procesie uczenia się, odnoszących się do dziedziny uczenia się lub działalności zawodowej

Nr efektu	Efekt uczenia się - WIEDZA Student, który zaliczył moduł:
01	zna zasady korzystania z narzędzi i materiałów wykorzystywanych w pracy charakteryzatora.
02	zna właściwości i zastosowanie preparatów kosmetycznych wykorzystywanych w codziennej pracy.
03	zna metody i techniki uzyskiwania efektów specjalnych w makijażu i charakteryzacji.

Umiejętności: zdolność wykonywania zadań i rozwiązywania problemów właściwych dla dziedziny uczenia się lub działalności zawodowej

Nr efektu	Efekt uczenia się - UMIEJĘTNOŚCI Student, który zaliczył moduł:
04	posiada umiejętność posługiwania się profesjonalnymi narzędziami oraz korzystania z materiałów i preparatów kosmetycznych niezbędnych do wykonania charakteryzacji.
05	potrafi zaplanować oraz wykonać poszczególne etapy realizacji stylizacji, makijażu lub charakteryzacji w zależności od oczekiwań i wymagań zleceniodawców.
06	potrafi prawidłowo przygotować stanowisko pracy niezbędne do wykonania makijażu lub charakteryzacji zgodnie z obowiązującymi wymaganiami przepisów bhp i ergonomii pracy.

Kompetencje społeczne: zdolność do kształtowania własnego rozwoju oraz autonomicznego i odpowiedzialnego uczestnictwa w życiu zawodowym i społecznym, z uwzględnieniem etycznego kontekstu własnego postępowania

Nr efektu	Efekt uczenia się - KOMPETENCJE Student, który zaliczył moduł:
07	samodzielnie decyduje się na podejmowanie działań zmierzających do dalszego rozwoju zawodowego.
08	potrafi wykorzystać nabytą wiedzę i umiejętności w codziennej pracy.

20a. Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się:

Nr efektu modułowego	Symbol EKK
01	KK1P_W19, KK1P_W28
02	KK1P_W18
03	KK1P_W19, KK1P_W24
04	KK1P_U07, KK1P_U08, KK1P_U22
05	KK1P_U06
06	KK1P_U23
07	KK1P_K11
08	KK1P_K01

21. Sposoby oceny:

F – formująca: F1 – projekt do samodzielnego wykonania F6 – ocena bieżąca	P – podsumowująca: P2 - egzamin pisemny P3 – średnia ocen zdobytych w semestrze
--	--

22. Sposób weryfikacji efektów uczenia się:

Nr efektu	Treści programowe	Sposób oceny
01	W1-W8, L1-L8	F1, F6, P2, P3
02	W1-W2, L1-L8	F1, F6, P2, P3
03	W2-W8, L1-L8	F1, F6, P2, P3
04	L2-L8	F1, F6, P2, P3

05	L2-L8	F1, F6, P2, P3
06	L2-L5	F1, F6, P2, P3
07	W1-W8, L1-L8	F1, F6, P2, P3
08	W1-W8, L1-L8	F1, F6, P2, P3

23. Warunek zaliczenia modułu:
 Uzyskanie pozytywnej oceny z zaliczenia uwarunkowane jest zdobyciem pozytywnych ocen z:
 - pracy studenta w czasie zajęć specjalistycznych,
 - samodzielnie opracowanego projektu na zadany przez prowadzącego temat.
 Uzyskanie pozytywnej oceny z egzaminu według skali:

<i>Dostateczny</i>	<i>Dostateczny plus</i>	<i>Dobry</i>	<i>Dobry plus</i>	<i>Bardzo dobry</i>
50-59%	60-69%	70-79%	80-89%	90-100%

24. Całkowity nakład pracy studenta potrzebny do osiągnięcia efektów uczenia się w godzinach oraz punktach ECTS:

Ogółem stacjonarne	Ogółem niestacjonarne	stacjonarne	niestacjonarne
75 h	75 h	3 ECTS	
- w tym liczba punktów ECTS za godziny kontaktowe z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego		1,8 ECTS [w tym 0,6 ECTS online]	1,12 ECTS [w tym 0,4 ECTS online]
- w tym liczba punktów ECTS za godziny realizowane w formie samodzielnej pracy		1,2 ECTS	1,88 ECTS

25. Wykaz **literatury podstawowej** (wykorzystywana podczas zajęć i studiowana samodzielnie przez studenta)

1. Tatarkiewicz W., Historia estetyki, Warszawa 1988.
2. Ostrowicka M., Estetyka wirtualności, Kraków 2005.
3. Sokólska E., Grabczewski J., Makijaż fotograficzny, Warszawa 2007.
4. Uzarowicz W., Sztuka makijażu profesjonalnego, Warszawa 2012.
5. Nortman A. M., Makijaż, Warszawa 2020 [aktualizacja r/a 2020/2021].
6. Materiały filmowe i zdjęcia z wybranych sesji profesjonalnych.

26. Wykaz **literatury uzupełniającej**:

1. Aukoin K: Making Faces, Little, Brown and company 1999.
2. Aukoin K: Face Forward, Little, Brown and company 2000.
3. Lehnert G., Historia mody XX wieku, Warszawa 2001.
4. Jaroszewska B., Kosmetyka dawniej i dziś, Warszawa 2005.
5. Wilkoszewska E., Estetyka trans kulturowa, Kraków 2005.
6. Brown B., Perfekcyjny makijaż, Łódź 2011.